

გადაწყვეტილება

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი

27 მარტი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - მერი გულუაშვილი

სხდომის მდივანი - ნინო მაღალაძე

მოსარჩელე - ნ-----ი

წარმომადგენელი - ქრ-----ძე

მოპასუხე - სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი

წარმომადგენელი - თ-----

დავის საგანი: ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა, ახალი აქტის გამოცემის დავალეზა

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის 03 იანვრის M-- 2----- ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ნ-----ისათვის 2012 წლის 26 ოქტომბერს გაცემული დ----- დიპლომის ნამდვილობის დადასტურებაზე უარის თქმის შესახებ.

1.2. დაევალოს მოპასუხე სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ ცენტრს გამოსცეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ნ-----ის სახელზე 2012 წლის 26 ოქტომბერს გაცემული დ----- დიპლომის ნამდვილობის დადასტურების თაობაზე.

2. მოპასუხის პოზიცია

სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა საქმეზე წარმოდგენილ

შესაგებელს და მოითხოვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. ნ-----მა 2018 წლის 07 დეკემბერს განცხადებით მიმართა სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ ცენტრს და მოითხოვა ს-----
----- მიერ 2012 წლის 26 ოქტომბერს მასზე გაცემული დ-----
----- დიპლომის ნამდვილობის დადასტურება.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- ნ-----ის 2018 წლის 07 დეკემბერს განცხადება (ს.ფ. 76-77).

3.2. დადგენილია, რომ ნ-----ი 2008 წლის 28 მარტს ჩაირიცხა შ-----

შ----- 2012 წლის 26 ოქტომბერს შ-----
----- 2012 წლის 04 ივლისის №- ოქმის
გადაწყვეტილებით ნ-----ს მიენიჭა დ-----
აკადემიური ხარისხი ს----- და აღნიშნული პირის
სახელზე გაიცა T----- დიპლომი.

მტკიცებულებები, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

-სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის იურიდიული
სამსახურის დავების სამმართველოს 2019 წლის 12 თებერვლის M-----
სამსახურებრივი ბარათი (ს. ფ. 108-109)
- ნ-----ის სახელზე გაცემული დიპლომი T----- (ს.ფ 81-83).

3.3. საქართველოს განათლების სამინისტრომ 1992 წლის 13 აგვისტოს, შ-----
----- გასცა უმაღლესი საგანმანათლებლო საქმიანობის
№----- ლიცენზია.

საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა აკრედიტაციის
საბჭოს 2005 წლის 20 იანვრის №----- გადაწყვეტილებით, შ-----
----- უარი ეთქვა ინსტიტუციური აკრედიტაციის მინიჭებაზე.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2005 წლის 18
აგვისტოს N--- ბრძანებით შევიდა ცვლილება უწყებრივ სალიცენზიო
რეესტრში, კერძოდ, შ----- შეეცვალა
სახელწოდება და ეწოდა შ----- 2011 წლის 19 აპრილიდან,
აღნიშნულ იურიდიულ პირს ეწოდა შ-----

შ----- სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების
ეროვნულ ცენტრში წარადგინა ჩარიცხულ პირთა სია და ახორციელებს
საქმიანობას ლიცენზირებულ რეჟიმში.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

–სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2018 წლის 26 დეკემბრის M----- (ს.ფ. 87-88);

–სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის იურიდიული სამსახურის დავების სამმართველოს 2019 წლის 12 თებერვლის M----- სამსახურებრივი ბარათი (ს. ფ. 108-109)

3.4. სსიპ შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრის მიერ გადამოწმდა ერთიანი ეროვნული გამოცდების მონაცემთა ბაზები, რომლის შედეგად ნ-----
-----ი არ იძებნება ერთიანი ეროვნული გამოცდების მონაწილეებს შორის.

დადგენილია, რომ ნ----- გაიარა რეგისტრაცია და არ გამოცხადებულა 2006 წლის ერთიან ეროვნულ გამოცდებზე. ამასთანავე, აღნიშნული პიროვნება 2018 წელს მონაწილეობდა ერთიან ეროვნულ გამოცდებში, თუმცა ვერ მოიპოვა სწავლის გაგრძელების უფლება უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

–სსიპ -შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის 11 თებერვლის M----- ცნობა (სფ. 95);

–სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის იურიდიული სამსახურის დავების სამმართველოს 2019 წლის 12 თებერვლის M----- სამსახურებრივი ბარათი (ს. ფ. 108-109)

3.5. დადგენილია, რომ ,-----
---- სახელწოდებით უწყებრივ სალიცენზიო რეესტრსა და საგანმანათლებლო დაწესებულებების რეესტრში საგანმანათლებლო დაწესებულება არ მოიძებნება.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

–სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის იურიდიული სამსახურის დავების სამმართველოს 2019 წლის 11 თებერვლის M----- სამსახურებრივი ბარათი (ს. ფ. 92)

3.6. როგორც საქმის მასალებით ირკვევა, ნ----- 2006 წელს
ჩაირიცხა ქ----- მ-----
ფაკულტეტზე.

სასამართლო ასევე დადგენილად მიიჩნევს იმ გარემოებებს, რომ 2012-2014 წლებში მომზადების სრული კურსი გაიარა უ-----
----- სპეციალობით და მასზე გაიცა შესაბამისი C----- მოწმობა;

ნ-----მა 2015-2016 წლებში თ-----
გარა რ----- შემოკლებული კურსი პროგრამით სპეციალობაში ,-----

მტკიცებულებები, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

----- 2016 წლის 22 თებერვლის №---4---- ცნობა
და მოწმობა (ს. ფ. 35-36);
- სერთიფიკატი (ს. ფ. 26);
- მოწმობა მ----- შესახებ, მოწმობის დანართი და
საექსპერტო დასკვნები (ს. ფ. 27-34).

3.8. დადგენილია, რომ ნ----- 2017 წლის 23 იანვარს შეიცვალა გვარი და
გახდა ნ-----ი.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

-ქორწინების მოწმობა (ს.ფ. 79);
- პირადობის მოწმობა (ს. ფ. 78)

3.7. სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის
03 იანვრის M-- 2----- გადაწყვეტილებით, ნ-----ს უარი ეთქვა 2012
წლის 26 ოქტომბერს გაცემული დ----- დიპლომის
ნამდვილობის დადასტურებაზე.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის 03
იანვრის M-- 2----- გადაწყვეტილება (ს.ფ. 22-25).

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის,
სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა
და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად,
სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ნ-----ის სარჩელი არ უნდა
დაკმაყოფილდეს.

5. ნორმატიული აქტები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, „განათლების ხარისხის
განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონი, „უმაღლესი განათლების
შესახებ“ საქართველოს კანონი, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების
მინისტრის 2010 წლის პირველი ოქტომბრის №98/ნ ბრძანებით დამტკიცებული

„საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესი“.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ პუნქტის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება, მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის 03 იანვრის M-- 2----- გადაწყვეტილება წარმოადგენს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მეორე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, ამდენად, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს მათი შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან, ასევე სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების დებულებებთან.

6.2. „განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ამ კანონის მიზანია განათლების ხარისხის განვითარების ხელშეწყობის მექანიზმების სამართლებრივი საფუძვლების განსაზღვრა. ამავე კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, განათლების ხარისხის განვითარების ხელშეწყობის მიზნით იქმნება საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი. მე-5 მუხლის თანახმად კი, ცენტრი საკუთარი კომპეტენციის ფარგლებში: ხელს უწყობს განათლების ხარისხის გაუმჯობესებას, რისთვისაც შეიმუშავებს რეკომენდაციებს; ბ) ახორციელებს ზოგადსაგანმანათლებლო

დაწესებულებებისა და უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების (გარდა საჯარო სამართლის იურიდიული პირისა – ტექნოლოგიური ინსტიტუტისა (შემდგომ – ტექნოლოგიური ინსტიტუტი)) ავტორიზაციას და მათი საგანმანათლებლო პროგრამების აკრედიტაციას; ბ1) ახორციელებს პროფესიული საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციას; გ) უზრუნველყოფს საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებას; დ) ახორციელებს უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარებას; ვ) ამოწმებს მკაცრი აღრიცხვის დოკუმენტის – განათლების დამადასტურებელი სახელმწიფო დოკუმენტის – ენობრივ სისწორეს; ზ) ახორციელებს ცენტრის დებულებით გათვალისწინებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

„განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონის 25-ე მუხლის თანახმად, საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისას ცენტრი ადგენს პირის მიერ საგანმანათლებლო პროგრამის სრულად ან ნაწილობრივ გავლის, აგრეთვე მისთვის კვალიფიკაციის მინიჭების შესახებ სათანადო დოკუმენტის გაცემის ფაქტს და საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნებთან მათ შესაბამისობას.

„განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის მე-3 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ცენტრის საქმიანობასთან დაკავშირებით სამინისტრო საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით ამტკიცებს საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესსა და საფასურებს.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 1 ოქტომბრის №98/ნ ბრძანებით დამტკიცებული „საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესის“ (სადავო აქტის გამოცემის დროს მოქმედი რედაქცია) პირველი მუხლის თანახმად, საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესი არეგულირებს საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურების (გარდა ლეგალიზაციისა და აპოსტილით დამოწმებისა), უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების, ლიცენზირებულ უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ჩარიცხული პირების მიერ მიღებული უმაღლესი განათლების სახელმწიფო აღიარებისა და ლტოლვილებისა და საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებული პირების – დევნილების, ასევე ლიკვიდირებულ ან საგანმანათლებლო საქმიანობაშეწყვეტილ დაწესებულებაში

განათლებამიღებული იმ პირების, რომლებიც ვერ ახერხებენ თავიანთი განათლების ან კვალიფიკაციის დადასტურებას, განათლების აღიარების პირობებსა და პროცედურას. აღნიშნული წესის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებასა და განათლების აღიარებას ახდენს საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების, საქართველოს საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებისა და ამ წესის შესაბამისად. მე-2 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილ უფლებამოსილებებს ცენტრი ახორციელებს საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს, სამინისტროს ტერიტორიულ ორგანოებთან – საგანმანათლებლო რესურსცენტრებთან, საქართველოს ტერიტორიაზე მოქმედ საგანმანათლებლო დაწესებულებებთან და სხვა უფლებამოსილ პირებთან, ხოლო უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების შემთხვევაში, ასევე, საერთაშორისო საინფორმაციო ქსელის წარმომადგენლებთან თანამშრომლობით. საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესის მე-3 მუხლის თანახმად: საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურების ობიექტია უმაღლესი და პროფესიული განათლების დამადასტურებელი სახელმწიფო დოკუმენტი – დიპლომი და ზოგადი განათლების დამადასტურებელი სახელმწიფო დოკუმენტი (ზოგადი განათლების ატესტატი).

საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურების მიზნით ცენტრში წარმოდგენილ განაცხადს უნდა ერთვოდეს ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დოკუმენტი ან მისი ნოტარიულად დამოწმებული ასლი. საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურების მიზნით, პირის მიერ საგანმანათლებლო პროგრამის გავლისა და პირისათვის კვალიფიკაციის მინიჭების თაობაზე სათანადო დოკუმენტის გაცემის ფაქტს ადასტურებს პირის სახელზე გაცემული ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დოკუმენტი, ხოლო საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნებთან შესაბამისობის დადგენის დროს ცენტრი ამოწმებს საგანმანათლებლო დოკუმენტის გაცემის უფლებამოსილებას, სწავლის პერიოდისა და საგანმანათლებლო დოკუმენტის სახელმწიფო აღიარებას და ამ დოკუმენტში ასახული კვალიფიკაციის შესაბამისობას საქართველოში არსებულ კვალიფიკაციებთან. ნამდვილობის დადასტურების დროს ცენტრი ადგენს პირისათვის მინიჭებულ კვალიფიკაციას/პირის მიერ მიღებული განათლების კონკრეტულ კვალიფიკაციასთან გათანაბრების საკითხს.

2005 წლიდან უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ჩარიცხული

პირების მიერ მიღებული უმაღლესი განათლების დამადასტურებელი სახელმწიფო დოკუმენტის – დიპლომის ნამდვილობის დადასტურებისას ცენტრი დამატებით ამოწმებს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში პირის კანონმდებლობით დადგენილი წესით ჩარიცხვის ფაქტსა და საგანმანათლებლო დაწესებულებების რეესტრის მონაცემებით გადამოწმებად სხვა ინფორმაციას. ნამდვილობის დადასტურებაზე უარის თქმის საფუძველი არ შეიძლება გახდეს გარემოება, რომლის დროსაც ცენტრი მოკლებულია შესაძლებლობას, დაადგინოს პირის მიერ საგანმანათლებლო პროგრამის დასრულების შედეგად მიღებული უმაღლესი განათლების დიპლომის უმაღლესი განათლების შესაბამისი საფეხურის დიპლომთან გათანაბრების საკითხი. საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისათვის ცენტრი იყენებს საგანმანათლებლო დაწესებულებების რეესტრის მონაცემებს, აგრეთვე ცენტრი უფლებამოსილია, შესაბამისი მონაცემების შეტანაზე უფლებამოსილ საგანმანათლებლო დაწესებულებას მოსთხოვოს აუცილებელი ინფორმაციის რეესტრში შეტანა.

ამრიგად, სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი წარმოდგენს იმ ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომლის უფლებამოსილებასაც განეკუთვნება სადავო საკითხის მოწესრიგება მოქმედი კანონმდებლობის საფუძველზე. ამასთან, მითითებული ნორმატიული აქტი, განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ ცენტრს საქართველოში გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურება ავალდებულებს საქმის გარემოებების ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური გამოკვლევის შედეგად, რაც წარმოადგენს დასაბუთებული გადაწყვეტილების მიღების წინაპირობას. მითითებული ნორმატიული აქტით გათვალისწინებული უმნიშვნელოვანესი ამოცანების შესასრულებლად ცენტრს მართებს კონკრეტული საკითხი გადაწყვიტოს საკითხის მარეგულირებელი კანონმდებლობის სიღრმისეული, კვალიფიციური, სისტემური და სამართლიანი გამოყენების შედეგად.

6.3. განსახილველ შემთხვევაში სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი შ----- მიერ მოსარჩელის სახელზე გაცემული დიპლომის ნამდვილობის დადასტურებაზე უარის თქმის საფუძველად უთითებს იმ გარემოებებს, რომ უ----- 2007-2008 სასწავლო წლის დასაწყისის შემდგომი სწავლის პერიოდი და აღნიშნულის საფუძველზე გაცემული საგანმანათლებლო დოკუმენტი, მათ შორის 2012 წელს ნ-----ის სახელზე გაცემული დ----- დიპლომი არ არის აღიარებული სახელმწიფოს მიერ. ამასთან, ნ----- ს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში სწავლის გაგრძელების უფლება არ მოუპოვებია კანონმდებლობით დადგენილი წესით - ერთიანი ეროვნული გამოცდების გავლით.

სასამართლო განმარტავს, რომ „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ეს კანონი აწესრიგებს საქართველოში უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების საგანმანათლებლო და სამეცნიერო-კვლევითი საქმიანობის განხორციელების პროცესს, უმაღლესი განათლების მართვისა და დაფინანსების პრინციპებსა და წესს, ადგენს უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების დაფუძნების, საქმიანობის, რეორგანიზაციისა და ლიკვიდაციის წესს, ასევე ავტორიზაციისა და აკრედიტაციის პრინციპებს.

აღნიშნული საკანონმდებლო აქტის მეორე მუხლის „ო“ ქვეპუნქტის თანახმად, დიპლომი არის უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ მინიჭებული კვალიფიკაციის დამადასტურებელი დოკუმენტი. აღნიშნული მუხლის „თ“ პუნქტის თანახმად, აკრედიტაცია არის აკრედიტაციის სტანდარტებთან უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების საგანმანათლებლო პროგრამის შესაბამისობის განსაზღვრის პროცედურა, რომლის მიზანია განათლების ხარისხის ასამაღლებლად სისტემატური თვითშეფასების დამკვიდრება და ხარისხის უზრუნველყოფის მექანიზმების განვითარების ხელშეწყობა და რომელთანაც დაკავშირებულია სახელმწიფო დაფინანსების მიღება, ასევე ამ კანონით გათვალისწინებული ზოგიერთი საგანმანათლებლო პროგრამის განხორციელება.

„უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის (2006 წელს მოქმედი რედაქცია) 63-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სახელმწიფო აღიარებს მხოლოდ აკრედიტებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებისა და ამ კანონის 66¹ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ახალდაფუძნებული ლიცენზირებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ გაცემულ კვალიფიკაციის დამადასტურებელ დოკუმენტს. მეორე პუნქტით დადგენილი იყო, რომ სახელმწიფო აკრედიტაციის ჩატარების უზრუნველყოფის მიზნით საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო ქმნის საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს – განათლების აკრედიტაციის ეროვნულ ცენტრს.

მითითებული კანონის (იმავე პერიოდში მოქმედი რედაქცია) 66-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, გადაწყვეტილებას უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების აკრედიტაციის შესახებ ექსპერტთა ჯგუფის დასკვნის საფუძველზე იღებს განათლების აკრედიტაციის ეროვნული ცენტრის უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების აკრედიტაციის საბჭო საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მე-2 პუნქტის თანახმად, გადაწყვეტილება უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების აკრედიტაციის შესახებ შეიძლება იყოს ოთხი სახის: ა) აკრედიტაციის მინიჭების შესახებ; ბ) აკრედიტაციის მინიჭებაზე უარის თქმის შესახებ; გ) აკრედიტაციის პირობით მინიჭების შესახებ; დ) აკრედიტაციის გაუქმების

შესახებ. იმავე მუხლის მე-7 პუნქტის თანახმად კი, აკრედიტებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიმართ ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ან/და „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტუდენტის მიერ გავლილი საგანმანათლებლო პროგრამა აკრედიტებულად ითვლება ამ გადაწყვეტილების მიღებისას მიმდინარე სასწავლო წელს და მის შემდგომ სასწავლო წელს.

მითითებული კანონის (იმავე პერიოდში მოქმედი რედაქცია) 74-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სახელმწიფო აღიარებს მხოლოდ იმ უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების კვალიფიკაციების დამადასტურებელ დოკუმენტებს, რომლის შესაბამის პროგრამასაც მიღებული აქვს სახელმწიფო პროგრამული აკრედიტაცია, აგრეთვე ამ კანონის 66¹ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ახალდაფუძნებული ლიცენზირებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების კვალიფიკაციების დამადასტურებელ დოკუმენტებს.

სასამართლო მიუთითებს, ასევე, „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 88-ე მუხლის პირველ პუნქტს, რომლითაც დადგინდა, რომ „საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა აკრედიტაციის საბჭოს დებულებისა და პერსონალური შემადგენლობის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 1998 წლის 20 ივლისის №418 ბრძანებულების შესაბამისად აკრედიტებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებები უნდა ჩაითვალოს ამ კანონის შესაბამისი ინსტიტუციური აკრედიტაციის მქონედ 2007–2008 სასწავლო წლის დაწყებამდე და სახელმწიფოს მიერ აღიარებულად უნდა ჩაითვალოს იმ დაწესებულების სტუდენტებზე 2007–2008 სასწავლო წლის დაწყებამდე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით გაცემული, საგანმანათლებლო პროგრამის გავლის დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომელთაც ზემოაღნიშნული ბრძანებულების შესაბამისად უარი ეთქვათ აკრედიტაციის მინიჭებაზე. იმავე მუხლის 1¹ პუნქტით კი განისაზღვრა, რომ ლიცენზირებული ან კანონით ლიცენზირებულად ჩათვლილი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ 2005–2006 სასწავლო წლის დაწყებამდე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით გაცემული, საგანმანათლებლო პროგრამის გავლის დამადასტურებელი დოკუმენტი აღიარებულად უნდა ჩაითვალოს სახელმწიფოს მიერ, ამ დაწესებულების აკრედიტაციის მიუხედავად.

საქმის მასალებით დადგენილია, რომ საქართველოს განათლების სამინისტრომ 1992 წლის 13 აგვისტოს, შ-----
გაცა უმაღლესი საგანმანათლებლო საქმიანობის №----- ლიცენზია. საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა აკრედიტაციის საბჭოს 2005 წლის 20 იანვრის №----- გადაწყვეტილებით, შ-----

----- უარი ეთქვა ინსტიტუციური აკრედიტაციის მინიჭებაზე. შ-----
----- სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ
ცენტრში წარადგინა ჩარიცხულ პირთა სია და ახორციელებს საქმიანობას
ლიცენზირებულ რეჟიმში. სსიპ -შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული
ცენტრის მიერ გადამოწმდა ერთიანი ეროვნული გამოცდების მონაცემთა
ბაზები, რომლის შედეგად ნ-----ი არ იძებნება ერთიანი ეროვნული
გამოცდების მონაწილეებს შორის.

ასევე დადგენილია, რომ ს----- 2012 წლის 26 ოქტომბერს
არააკრედიტირებულ რეჟიმში ნ-----ის სახელზე გასცა T-----
დიპლომი, რომლის თანახმად, მას მიენიჭა დ----- აკადემიური
ხარისხი ს----- . ამდენად, საქმის მასალებით დადგენილია
და მოსარჩელე მხარეც სადავოდ არ ხდის მოსარჩელის ს-----
----- ერთიანი ეროვნული გამოცდების გარეშე ჩარიცხვის ფაქტს. „უმაღლესი
განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის (2006 სასწავლო წელს მოქმედი
რედაქცია) 52-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად კი, აკრედიტებულ
უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში, აგრეთვე ამ კანონის 66¹
მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ ახალდაფუძნებულ ლიცენზირებულ
საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ბაკალავრიატის საფეხურზე სწავლის
უფლება აქვს მხოლოდ იმ აბიტურიენტს, რომელმაც გაიარა ერთიანი
ეროვნული გამოცდები, მიღებული ქულების კოეფიციენტებით რანჟირების
საფუძველზე, გარდა საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული
შემთხვევებისა. იმავე მუხლის მე-9 პუნქტის შესაბამისად, ეროვნული
გამოცდების ცენტრი ადგენს ეროვნულ გამოცდებგავლილი აბიტურიენტების
რანჟირებას იმ კოეფიციენტების მიხედვით, რომელიც ფაკულტეტებმა წლის
დასაწყისში გამოაქვეყნეს. სიები ეგზავნება შესაბამის ფაკულტეტებს. ამავე
მუხლის მე-10 პუნქტით კი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება და
ფაკულტეტი ვალდებულია აბიტურიენტები მიიღოს მხოლოდ ამ მუხლის მე-9
პუნქტით განსაზღვრული სიის მიხედვით, გარდა ამ მუხლის მე-3 პუნქტით
გათვალისწინებული უცხო ქვეყნის მოქალაქეებისა და მოქალაქეობის არმქონე
პირებისა. განსხილველ შემთხვევაში სათანადოდ დადასტურებულია ის
ფაქტი, რომ ნ-----ი ინფორმირებული იყო ერთიანი ეროვნული
გამოცდების ჩაბარების, როგორც უმაღლესი განათლების მიღებისათვის
აუცილებელი წინაპირობის არსებობის შესახებ, ვინაიდან მოსარჩელე მხარე
2006 წელს დარეგისტრირდა, მაგრამ არ გამოცხადებულა ერთიან ეროვნულ
გამოცდებზე. შესაბამისად, სასამართლო ადგენს, რომ მოსარჩელე მხარე
ინფორმირებული იყო მის მიერ შ-----
კანონმდებლობის მოთხოვნათა დარღვევით ჩარიცხვის თაობაზე. ყოველივე
ზემოთქმულის გათვალისწინებით, სასამართლოს მოაჩნია, რომ არ არსებობს
ნ-----ის სამართლებრივი დაცვის ღირსი კანონიერი ნდობა მის
სახელზე გაცემული T----- დიპლომის ნამდვილობის მიმართ.

მოსარჩელე მხარე ასევე აპელირებს, რომ მან 2006 წელს ჩააბარა ,-----
----- ხოლო შემდგომ აღნიშნული
სასწავლებლიდან გააგრძელა სწავლა შ----- სსიპ
განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის იურიდიული
სამსახურის დავების სამმართველოს 2019 წლის 11 თებერვლის M-----
სამსახურებრივი ბარათით დადგენილია, რომ ,-----
----- სახელწოდებით უწყებრივ სალიცენზიო რეესტრსა
და საგანმანათლებლო დაწესებულებების რეესტრში საგანმანათლებლო
დაწესებულება არ მოიძებნება. შესაბამისად, ვერც ადმინისტრაციული ორგანო
და ვერც სასამართლო ვერ იმსჯელებს საქართველოში სათანადო წესით
დაურეგისტრირებელ (არარსებულ) საგანმანათლებლო დაწესებულებაში
მიღებული განათლების ფაქტის არსებობა-არ არსებობასა თუ ნამდვილობის
დადასტურებაზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ
სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულმა ცენტრმა, მისთვის
მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში, შეამოწმა მოსარჩელესთან
დაკავშირებული მონაცემების შესაბამისობა „საქართველოში გაცემული
საგანმანათლებლო დოკუმენტების ნამდვილობის დადასტურებისა და
უცხოეთში მიღებული განათლების აღიარების წესით“ გათვალისწინებულ
მოთხოვნებთან და სათანადო გარემოებებზე მითითებით დაადგინა, რომ არ
არსებობდა 2012 წლის 26 ოქტომბერს გაცემული დ-----
დიპლომის ნამდვილობის დადასტურების სამართლებრივი საფუძველი.

6.4. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის
პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ
სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს
გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ, თუ
ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო
(ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან
ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძველები
რეგლამენტირებულია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის
60¹ მუხლით, რომლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-
სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან
არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა ან გამოცემის კანონმდებლობით
დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად,
ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის
არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტის
გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის
დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული

ადმინისტრაციული სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საქმეზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდის მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან. შესაბამისად, არ არსებობს სსიპ განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრის 2019 წლის 03 იანვრის M-- 2----- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობისა და მოპასუხისათვის ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის დავალების საფუძველი.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, ხოლო ამავე კოდექსის 37-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სასამართლო ხარჯებს მოიცავს სახელმწიფო ბაჟი, რაც მოსარჩელეთა მიერ გადახდილია დავის საგნის მოცულობის პროპორციულად. ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოცემულ საქმეზე სახელმწიფო ბაჟი უნდა დარჩეს უცვლელად. იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ არ დაკმაყოფილდა სარჩელი, მოსარჩელეს ასევე უარი უნდა ეთქვას სასამართლოს გარეშე ხარჯების ანაზღაურების თაობაზე მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე, 243-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ნ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს.
2. მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად.
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს, მხარეთათვის დასაბუთებული

გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში, სააპელაციო საჩივრით, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზირი 7ა), თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. №6) მეშვეობით.

მოსამართლე

მერი გულუაშვილი